ἡ ἀκρόπυρ τῶ μέλανος ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνυ- A & puro nigro, quod in huiusmodi infi-
παρχοντος. δῆλοι δὲ ἡ γῆ τὰ κλήματα, ἡ τὰ tum est. Declarant & hoc vites, & vellera,
ἔρια, ἡ τὰ φύλλα παύτων ὅτι τῆς τοιούτων & folia: omnium enim huiusmodi colo-
μέλανα, διὰ τὸ πλείστων ἐν αὐτοῖς ὑπαρχειν res nigri, quòd plurimus insit in ipsis hu-
τῶν τοιούτων χρόαν· ἐπὶ δύο γε τῆς καρ- iusmodi color. Nam & illud quoque con-
πῶν οἱ μέλανες, ἡ ἀμφοτέρων τῆς χρημά- fessum est, quòd ob id fructus nigri & u-
των μετέχοιεν, φανερὸν ὅτι παύτων γε ὁ trunque colorem participāt: horum enim
χυλὸς γίνεται τῆς τοιούτων οἰνωπός. τὰ δὲ χρή- omnium succus vinosus est. Colores au-
ματα ἐν τῇ γῆ ὑσέρῃ τὰ φοινίκεια τῆς B tem, qui sunt in ipsis natalibus nigri, suc-
μελαίνων. δῆλοι δὲ ἡ γῆ τὰ ὑπὸ τῶν σταλαγ- cessu temporis punicei fiunt: siquidem
μοιὲ ὑδάφη, καὶ ὅλως ὅ τοῦ συμβαίνει γίνεσθ pauimenta, quæ stillis, ac defluxionibus
μετρία ὑδάτων ἔκρισις ἐν τόποις σκιερῶς, ἅ- subiecta sunt, & omnino vbi contingit
παντα μεταβάλλει τοιοῦτον ὁπ τῆ ποάδες vel mediocre aquarum profluuium fieri,
εἰς τὸ φοινικοῦν χρῶμα, καὶ γίνεται [τὸ] ἔδα- locis præsertim opacis, omnia hęc, inquam
φος ὡς αὖ αἵματος ἀρ' ὡς ἐπεφαγμῶν χρῆ ex eo, qui herbaceus primùm fuit, in pu-
τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν λάβῃ τὸ ποῶδες niceum colorem transeunt, pauimentúm-
ἡ χρημάτων τῶν πέφυ. τὸ δὲ τελευταῖον, C que illud ita coloratur, ac si sanguis re-
ἡ τῦτο μέλαν ἰσχυρῶς γίνεται καὶ κυανοειδές. cens in id perfluxerit, secundum ratio-
ὅταν συμβαίνει καὶ ὅπῃ τῆ καρπῶν, ὅτι δὲ nem loci, secundum quam herbaceus co-
χρημάτων ὑσέρων ὀπῃγνωμένων, ὅταν κρα- lor maturitatem, concoctionémque susci-
τῆται τὰ πρότερον, τὸ χρῶμα τῆ καρπῶν piat: demum & hic idem niger admodum
μεταβάλῃ, ἡ διὰ τ' τιτθίων ῥᾴδιον συνιδεῖν. fit, & cæruleus: quod in fructibus contin-
ἡ γὰ τ' ῥοιᾶς ὁ καρπὸς, καὶ τὰ τ' ῥόδων φύλ- git. Quòd verò posterioribus coloribus
λα, κατάρχας μὲν ἤδη γίνεται λευκά· τὸ δὲ τε- aduenientibus, priores exuperantur, & ce-
λευταῖον ἤδη χρονιζομένων ἐν αὐτοῖς τῆ D dant, & color fructuum transmutetur, vel
χυλῶν, ὑπὸ τῆς πέψεως ἀποχρᾶίνεται, καὶ ex iis facile est cognoscere. Nam & mali
μεταβάλλει [πάλιν] εἰς τὸ τῆ δήουρ γοῦ χρῶ- punicæ fructus, & rosarum folia, ab initio
μα, καὶ τὸ φοινικοῦν. τὰ δὲ καὶ πλείονος ἐπ' quidem & alba sunt: demum succo iam
αὐτοῖς ἔχει χρόας, καθάπερ καὶ ὅπῃ τῆς vetustescente, ex maturitate pallescunt, &
μήκωνος ὁ ὀπὸς, ἡ ὅπῃ τῆς ἐλαίας ὁ ἀμόργης. rursus commutāt colorem in purpureum,
καὶ γὰ ὅλῃ τὸ μὲν πρῶτον γίνεται λευκὸς, καθά- D ac puniceum: & hæc quoque plus in se ip-
περ ἡ ὁ τῆς ῥοιᾶς καρπὸς. λευκαίνθεις δὲ, sis colores habent, sicut & in papaueris li-
πάλιν εἰς τὸ φοινικοῦν μεταβάλλῃ χρῶμα· quor, in olea amurca: siquidem hęc primū
τὸ δὲ τελευταῖον πολλῷ τῶ μέλανος καθίεις, E fit alba, ceu mali punicæ fructus: cùm au-
γίνεται κυανοειδές. διὸ ἡ τὰ τῆς μήκωνος φύλ- tem inalbere desierit, rursus in puniceum
λα, τὰ μὲν ἄκρα, ἔχῃ φοινικοῦντα, παρὰ τὸ γί- colorem transmigrat: deniq. multo nigro
νεσθ ταχείαν αὐξῆ τῶν ἔκπεψιν· τὰ δὲ πρὸς permistus in cæruleum abit. Ob eam cau-
ταῖς ἀρχαῖς, μέλανα, ἤδη τούτου τῦ χρώ- sam & papaueris folia, hæc quidem in su-
ματος ἐν αὐτοῖς ὁπῃκραιτουῦτος, ὥσπερ καὶ periori parte sunt punicei coloris, quòd
ὅπῃ τῆ καρπῦ. καὶ γὰ τὸ τελευταῖον γίνεται in ipsis concoctio, & maturitas ocyus fiat,
μέλας. ἐν ὅσοις δ' ἐπαρχῆ μὲν φύ- ὂν χρῶ- E hæc autem ab ipsis initiis nigra, hoc in eis
μα μόνον, ᾖ τὸ λευκὸν, ἢ τὸ μέλαν, ἢ τὸ φοι- colore iā exuperāte, sicuti & in fructu: nā
νικοῦν, ᾖ τὸ δήουργον, τούτων ἢ ἁπάντων οἱ postremò fit niger. In quibuscūq. autē plā-
καρποὶ διαμένουσιν ἀεὶ τῶ αὐτῶ ἔχοντες tis vnus est & singularis color, albus scili-
τῆ χρήματος φύσιν, ὅταν ἅπαξ ὁπ τῆ ποώ- cet vel niger puniceus, vel purpureus ho-
δοις εἰς ἄλλων χρῶμ μεταβάλλοισι. τὰ δ' ἄῤῥη τοῖς καρποῖς, ἐπ' ἐνίων μὲν, ὁμόχρωα συμ- F rum omnium fructus permanent, eandem
βαίνει γίνεσθ, καθάπερ ἔχει καὶ ὅπῃ τῆς ῥοιᾶς· καὶ γὰ ὁ καρπὸς αὐτῆς γίνεται φοινικοῦς, ἡ τὸ αὖ- semper coloris naturam seruantes, cùm
ξης. ἐπ' ἐνίων δ' πολὺ τῶ χρήματι διαφέρει, ᾗ ὅπῃ τε τῆς σάρκης, καὶ τῆ κατὰ. τὸ μὲν γὰ semel ex herbaceo in alium colorem mi-
grauerint. Atqui flores in nonnullis fru-
ctibus concolores esse contingit, sicut in
malo punica videmus, in qua fructus æquè
ac flos punicei coloris est. In nonnullis
autem permultum inter se differūt colo-
re: sicut in lauro, atq. hedera: vtriusq. enim